

Irodabútorból is variát

A Tisza Bútoripari Vállalat szegedi gyáregységében készült az az irodabútor, amelyet »az év legszebb terméke« pályázaton a minisztérium dicséretben részesített. A kiállított garnitúrát sokan megnézték, sokaknak tetszett, miközben azokra a bútorokra gondoltak, melyek mellett napjaikat töltik.

lapok, melyek rendeltetésének megfelelően eltűrik a nedvességet, moshatók, könnyen tisztántarthatók.

Ami ma még csak terv

— Azt nem állítom, hogy nem lehet még szebbé, praktikusabbá tenni az irodabútor. Célnk mindenestre az, hogy célszerű és tetszetős berendezéseket gyártjunk. Ezzel a típussal ez egy kicsit sikerült.

— Mikor kezdik meg a szorogatgyártást?

— Az elsősorban a kereskedelmi múlik. Amint megrendelik, mi gyártjuk.

— További elképzeléseik?

— A választékbővítés érdekében még ebben az évben tervben felül készítettünk 600 darab a vásáron is bemutatott, fókios íróasztalt. A második félévben gyártjuk már

a műanyag — formika — borítású, lemosható íróasztalokat is.

Az igazgatói irodában sorakoznak a kisméretű irodabútorok mintapéldányai, melyek igen tetszetősek, s melyek közül egy-két típust még ebben az évben megkezdhetnénk gyártani.

— Ezek érdekessége, hogy polieszter lakkal — szép pasztell színekben — öntötték lapjaik. Előnyük, nemcsak üde, tetszetős külsejük, moshatóságuk, hanem az is, hogy alkalmazásukkal népgazdaságunk jelentős anyagot takaríthat meg.

— Tavolabbi tervek?

— Ügynevezett titkári asztal szeretnénk készíteni, mely az íróasztal mellé épített írógépasztalból áll. Külföldön igen elterjedt ez a típus. A választékbővítés érdekében rövidesen megpróbálkozunk egy mintapéldány elkészítésével.

Ötéves a magyar—finn kulturális csereegyezmény

Öt évvel ezelőtt, 1959. június 10-én írták alá a magyar—finn kulturális egyezményt, amelynek alapján évről évre mind jobban fejlődik a Magyar Népköztársaság és a Finn Köztársaság kapcsolata a kulturális élet minden területén.

Az együttműködés egy-egy évre szóló közös munkatervét vegyesbizottságok dolgozzák ki. Az 1964—65-ös részletes munkaterv összeállításáról éppen ezekben a napokban tárgyalnak Helsinkiben. A tanácskozásokon a magyar küldöttséget dr. Ortutay Gyula akadémikus, a magyar—finn kulturális vegyesbizottság magyar albizottságának elnöke vezeti.

A magyar kultúra jó hírét népszerűsítette operaházunk 81 tagú balettagjaitól az észak-északi turnéja, amelynek egyik állomása Helsinki volt.

Áprilisban a Debreceni Népi Együttes Finnország nyolc városában mutatkozott be — ugyancsak sikerrel —, jelenleg pedig a Szolnoki Tisza Táncgyűttes képviseli hazánkat az évenként ismétlődő riuhimaki folklór fesztiválon.

A kulturális egyezmény alapján számos finn egyetemi oktató és hallgató érkezik ösztöndíjként Magyarországra, s ugyanakkor több magyar pedagógus utazik Finnországba. Jelenleg is Finnországban tartózkodik dr. Kálmán Béla professzor, a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem tanára, aki a Helsinki Egyetemen magyar nyelvet és irodalmat tanít. Dr. Sebestyén Árpád kandidátus, ugyancsak a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem munkatársa, nemrégiben — hathetes tanulmányút keretében — gyakorlati munkát és nyelvészeti kutatásokat végzett a Helsinki Tudományegyetem foneti-

kai laboratóriumában. Az idén több finn professzor érkezik hazánkba, előadásokat tartanak majd a finn irodalomról, nyelvről.

A két ország kulturális szerveinek megállapodása gyümölcsöző kapcsolatokat teremtett az utóbbi időben az irodalmi alkotások kölcsönös megismertetésében. Könyvületeink kirakataiban gyakran láthatók finn írók művei: legutóbb a nemrég nálunk járt Vainó Linna „A sarkcsillag alatt” című trilógiájának első kötetét látott napvilágot. Finn nyelven is mind több magyar író könyve jelenik meg. A közelmúltban adták ki Finnországban Németh László „Izony” és Pilyés Gyula „Puszták népe” című munkáját. A tervek között szerepel magyar költészet antológiájának kiadása.

Az idei év finnországi magyar rendezvényeinek egyik érdekese színfoltja volt a nagyszerű magyar könyvkiállítás. A programban magyar és finn rádiós-küldöttségek rendszeres cseréje és újságíró-csoportok kölcsönös látogatása is szerepel.

Helsinkiben és még három nagyvárosban eredményesen működik a finn—magyar társaság.

Közéletünk hírei

ELUTAZOTT A BOLGÁR KATONAI KÜLDÖTTÉG

Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, a Minisztertanács elnöke szerdán fogadta a Dobri Dzsurov vezérezredes, honvédelmi miniszter vezetésével hazánkban tartózkodó bolgár katonai küldöttséget. A szívélyes, baráti hangulatú találkozón jelen volt Czinege Lajos vezérezredes, honvédelmi miniszter, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a magyar néphadsereg más vezetői, dr. Korom Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, Pap János, a Minisztertanács elnökhelyettese. Ott volt Jancsó Georgiev, a Bolgár Népköztársaság budapesti nagykövete.

A bolgár néphadsereg küldöttsége szerdán a kora esti órákban elutazott Budapestről. A delegációt a Ferihegyi repülőtérén ünnepélyesen búcsúztatták.

ELUTAZOTT A SZOVJET PÁRTMUNKÁSKÜLDÖTTÉG

Elutazott hazánkba a Szegeden is járt szovjet pártmunkásküldöttség, amelyet N. R. Mitronov, a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága mellett működő pártfőiskola rektora vezetett.

HAZAÉRKEZETT A ROMÁN PARLAMENTI KÜLDÖTTÉG

Tíznapos magyarországi látogatás után szerda kora délután visszatért Bukarestba a román nagy nemzetgyűlés Anton Moisescu elnök vezette küldöttsége.

DOBI ISTVÁN LÁTOGATÁSA VAS MEGYÉBEN

Dobi István az Elnöki Tanács elnöke szerdán délután Vas megyébe látogatott. Szombathelyen megbeszélést folytatott a megye és a város vezetőivel, majd társaságukban a meszlényi Dózsa Termelőszövetkezetben tett látogatást.

HENRYK GROCHULSKI LENGYEL NAGYKÖVET KITÜNTETÉSE

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Henryk Grochulskinak, a Lengyel Népköztársaság budapesti rendkívüli és meghatalmazott nagykövetének a Magyar Népköztársaság Zászlórendje I. fokozata kitüntetés adományozta. A kitüntetést Kisházi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke szerdán délelőtt az Országházban nyújtotta át.

EMBEREK - HÁZAK

Közismert, hogy az emberek együttélését írott és íratlan törvények, erkölcsi normák szabályozzák. Erkölcsünkhöz tartozik már, hogy az emberek a legkülönbözőbb alkalmakkor és ügyekben segítenek egymáson. Az utcán, ahol mint ismeretlenek találkoznak, a munkahelyen és a lakóházban, ahol a közösség egymást ismerő tagjaiként örömeikben, gondokba, szorításokba, gondokban osztoznak. A rideg közömbösség, egymás életének keserítése, bár kétségtelenül jelenségeként létezik, egyre általánosabban átadja helyét a kölcsönös becsülésnek, megértésnek, segítőkészségnek.

Egyenes következménye ez annak, hogy mind többen megtartják a szocialista együttélés társadalmilag kialakított és elfogadott szabályait.

A szabályok általánosan vonatkoznak életünkre, munkánkra, magatartásunkra. A sok közül egyik csomópontja az együttélésnek a ház, ahol a családok otthonai vannak. A szegedi házakban megannyi nagyszerű és szép példáját találhatjuk egymás megbecsülésének, az egymás iránti tiszteletnek és segítőkészségnek. „Apró” dolgok ezek, és mégis megihlet, kellemessé teszik az együttélést, a mindenképp elfogadott és megtartott írott és íratlan házirend keretében. A város sok házában közösségei nemcsak az utcai részt virágosították, hanem az udvart is széppé tették. Másutt hintát készítettek a gyerekeknek. A Kossuth Lajos sugárút 49—51 számú házában a lakók pénzüket összeadva közösen vettek mosógépeket, melyeket a családok igen jól hasznosítanak. A „házi kölcsönöz” még jobban ösztönöztette a házakot, s most különféle háztartási gépek vásárlását tervezik. Tavaly is és az idén is az öreg és beteges, magányos embereknek, ha megérkezett a tüzelőjük, behordták azt a kamrába a többi lakók, illetve azok úttörő vagy KISZ-ista gyermekei. A házak legtöbbször arra is ügyelnek, hogy később ne bomlóssanak a rádiót, vagy a televíziót. Sőt, ahol tudják, hogy valaki éjszakai műszakban dolgozott, napközben is tekintettel vannak erre.

Békétlen házak is akadnak azonban, ahol gyakran parázs vita, veszekedés zajlik. Előfordul például: T. lakó mindenbe belépett, a káknán is csomót

keres; X. nem hagyja játszani a gyerekeket az udvarban; Y. durván beszél; Z. részegen kötekedik stb. Az előidéző ok sokféle, de valamennyinek közös vonása, hogy az együttélési szabályok felrúgása, mellőzése szüli.

Vannak viták albrölök és főbrölök között. Súlyos összetűzésekké alakozhatnak azokban a házakban, amelyek magántulajdonban vannak, s falai között él a házigazda és a lakó. Sajnálatos módon nem is egy helyen a házigazda és a lakó keseríti egymás életét. Otthon idejűk jó részét az tölti ki, hogyan történjen borsot egymás orra alá.

Sok gondot és munkát jelent az együttélési szabályok megsértése az ingatlankezelő vállalatnak, a tanácsnak, sőt a bíróságoknak is. Panaszkolják egymást az emberek ezeknek a szerveknek: pro és kontra »bizonygatnak«, s ahogy mondani szokták, az ügyből tengeri kigyó lesz.

Pedig az esetek jórésze jelentéktelen apróságok kezdődött, de aztán mindkét részlől »csak megmutatom annak a...« helytelen szemlélet várhatja el őket. Akadnak emberek, akik a rágalom mérgező nyilat eregetik lakótársaikra, pletykákat szönek, s ezzel okoznak nyugtalanságot. Némi okunk megóadás is merészkednek, hogy üres feltevések alapján, igaztalanul különféle hatóságoknál jelentgetik X-et, vagy Y-t. Nyilvánvaló, hogy a rágalmazót felelősségre kell vonni, mert emberek becsületébe gázol, méltelyezi a közszellemet.

Természetes, hogy az együttélési szabályok megsértését — a törvényes keretek között — figyelmeztetni, illetve büntetni szükséges. Jog az is, hogy valaki panaszt tegyen a tanácsnál és a bíróságon, hogy keresse igazát; hogy elégtételt kapjon, ha megsértették, vagy megbántották. De a viták, veszekedések, a hivatalok vizsgálatai, sőt a polgári perek is elkerülhetők lennének, ha komolyan vennék minden ház lakója az együttélési kötelező szabályait. Kölcsönös emberség, tisztélet, türelem és tapintat kell, és máris elűzhetjük a békétlenséget, ami senkinek sem jó.

Nem általános jelenség a békétlenség a házakban, de aránylag mégis sok családot érint, s az teszi közzé, hogy a szocialista együttélés körébe tartozik. A helyes együttélést pedig szükség szerűen minden területen, a lakóházakban is fejleszteni, szilárdítani kell! A mutatkozó hibákkal nem alkudhatunk meg, s velünk szembeállítjuk a közösség, a társadalomszabta követelményt az együttélési írott és íratlan szabályainak megtartását.

MORVAY SÁNDOR

Kádár János interjúja egy svéd lapban

A Stockholms-Tidningen című svéd lap szerdai száma közli azt az interjút, amelyet Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, a Minisztertanács elnöke adott a lap főszerkesztőjének, Victor Vindennek. (MTI)

KGST divatkongresszus

A napokban zajlott le Moszkvában a KGST könyvnyomtatási állandó bizottságának ruhaipari munkacsoportjának ülése, az úgynevezett divatkongresszus, amelyen két ország szakemberei vettek részt. A magyar delegáció most érkezett haza, s elmondották: a divatkongresszus tapasztalatait jól hasznosíthatják a tervezők, modellezők és az ipar más szakemberei is. Valamennyi ország kollektívájának teljes műszaki dokumentációját megkapták, s azt a gyárak rendelkezésére bocsátják.

Horvácz Mária

Növekvő felhozatal a piacon

Az újborkonyva és a cseresznye áráról * Egyre több a zöldpaprika

— Erdemes piacra jární — mondják a háziasszonyok. Állításukat meg is indokolják; valamivel olcsóbban, frissebb árut kapnak a város két piacán, mint a boltokban. Érthető ez, hiszen a szegedi és a szeged környéki termelők szövetkezetek sok szép korai árut hoznak a piacra, mind a közös, mind a háztáji gazdaságokból, főleg szerdán és szombaton.

— Drága még a zöldség és a gyümölcs. — Ezt is a háziasszonyok mondják és most igazat is kell adni nekik. A helyzet ugyanis az, hogy az idén különösen sok gondot okoz a termékek későbbi beérése. Hirtelen tűnt el a piacokról az óaru és nem volt helyette elegendő új. És hiába, a háziasszonyok bár tudják, hogy a 5—5,60 forintos burgonya ebben az időszakban nem nevezhető drágának, de mégis, ha ki kell fizetni, soknak találják.

Igaz viszont az is, hogy tavaly június, első napjainak lényegesen drágább volt az újborkonyva és a zöldborsó is. Az eper és a cseresznye ára is valamivel ol-

csóbb, mint az elmúlt év hasonló időszakában.

De nézzünk körül a helyszínen, a Marx téri piacon, ahol szerdán általában nagy a forgalom. Reggel 6 órától a kora délutáni órákig valóságos emberáradat található az árusok sorai között. A háziasszonyok végigjárják a sorokat, érdeklődnek az árak felől és aztán ott vásárolnak, ahol a legelfogadhatóbb áron a legszebb árut kaphatják. Kiss Jánosné munkásnő például 3 kiló zöldborsót vásárol. Elégedett a borsó minőségével és az árat is megfelelőnek találja.

— Nagy a család, hat gyermekünk van és ezért nekem különösen nehéz, hogy elegendő fözeléket, gyümölcsöt vehessek. Zöldborsót most főzők először az idén főzeléknek. Vettem hozzá tojást is darabonként 1 forint 30 fillérért, így a mai ebéd zöldborsófőzelék lesz, fejenként egy-egy tojással. Vettem már gyümölcsöt is, két kiló cseresznyét, kilogrammonként 5 forintért.

Újborkonyát a tsz-gazdák keveset árulnak és ez hiba. Többségében a magánkiskereskedőknél, vagy a földművelőszövetkezet elárúsítóhelyein kapható. A jó minőségű

burgonya 5,60—5,80 kilogrammonként, de a parázsburgonya 3—3,20-ért is vásárolható. Megjelent már a piacon az új karfiol, s így sokan ebből is vásároltak. A fejessaláta már »lefutóban« van, sajnos az uborka még mindig drága. Az ügyes háziasszonyok ezért friss fejessalátából készítetik savanyúsággal helyettesítik az uborkát.

A földművelőszövetkezeti boltokban bőséges árukészlet várta a vásárlókat. Nem volt már hiánycikk az új zöldborsó és a fokhagyma, javult az ellátás a hegyes, friss zöldborsóval is. A pavilonokban igen szép cseresznyét árúsítottak 5 forint 80 filleres kilónkénti árral. Kisebb mennyiségben egres is került ezen a napon a piacra, s a háziasszonyok örömmel vették.

A rendkívül nagy forgalmú szerdai piacról általában elégedetten tértek haza a háziasszonyok, megtalálták mindent, amit kerestek. S ha még egy kicsit drágának is találták a zöldséget és a gyümölcsöt, bíznak, hogy a következő piacon olcsóbban vásárolhatnak. Mert addigra több lesz a friss zöldség és gyümölcs is.

Végső szakaszához érkezett a paprikapalántázás

Már csak legfeljebb két hét kell ahhoz, hogy a több mint hétezer holdas szegedi fűszerpaprika-termelő körzetben befejezzék a palánták ültetését. A melegágyakban előnevelt növények tűzdelése — a késői kitavasodás miatt — jóval később kezdődött, mint más éveken, mégis idejében földbe kerülnek a palánták, mert az elmaradás pótlásáért sokat tettek a szövetkezetek gazdák. Segített nekik az időjárás is. Május közepén, amikor munkához láttak az ültetők, nyolc-tíz napig olyan kedvezőek voltak a talajviszonyok — elég nedves volt a föld —, hogy egy munkafolyamatot, a locsolást el lehetett hagyni. Most ismét

hasonló a helyzet, mert kiadós csapadék öntözte a hárt.

A Szegedi Móra Ferenc és az Új Élet Termelőszövetkezetben — ahol elsőnek kezdtek meg az ültetést — már csak kis terület van hátra. Ezekben a közös gazdaságokban vasárnap is dolgoztak és a gépeket tökéletesen kihasználták. Az Új Élet Tsz-ben például váltott műszakot szerveztek. Reggel öt órától délig dolgozik az egyik munkacsoport, majd a váltók este hétig vannak a gépen. Ezzel a beosztással egy palántázógép napi teljesítménye eléri a négy-öt holdat.